

Formanden:

Så er det hr. Morten Bødskov som medspørger.

Morten Bødskov (S):

Det er så helt fair, at vi har en videnskabsminister i det her land, som man ikke kan hive en holdning til den her brandaktuelle sag ud af sådan på det mere principielle plan. Men så vil jeg prøve et andet sted.

Er videnskabsministeren bekendt med, at der inden for de systemer, ressort og andet, man har at gøre med på forskningsområdet, er fortilfælde for, at en forsker har underskrevet en tavshedserklæring, og at den pågældende person så efterfølgende bryder tavshedserklæringen, uden at det får videre konsekvenser for den pågældende forskers adgang til de arkiver, dokumenter og andet, som vedkommende faktisk har fået adgang til mod at underskrive en tavshedserklæring? Er ministeren vidende om lignende tilfælde, hvor det altså ikke har fået konsekvenser, at man bryder en underskrevet tavshedserklæring?

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jeg er ikke personligt vidende om tilfælde svarende til det, som hr. Morten Bødskov bringer frem her. Derfor har jeg ikke mulighed for at svare på det.

Morten Bødskov (S):

Det kunne ellers godt forventes, at man som en del af sin research på det her område havde skabt sig den mulighed, når man kom i Folketingssalen. For det er et naturligt spørgsmål til en videnskabsminister, om man i forbindelse med den her sag, som jo er meget principiel, har haft lignende sager rundtomkring i det system, som man sidder i spidsen for.

Kan videnskabsministeren så være enig med mig i, at det af sådan principielle årsager godt kan være en skærpende omstændighed, når man skal diskutere, hvilke sanktioner det skal have, at en person bryder en underskrevet tavshedserklæring, hvis den pågældende person i de alliancer, vedkommende laver, når forskningen skal publiceres, målrettet går efter at massesprede forskningen, massesprede publiceringen af sit arbejde med det, kunne man forestille sig, mål at skade en anden person maksimalt, uden at der er noget grundlag for det? Er det ikke en skærpende omstændighed, når man i fremtiden kan komme i situationer, hvor man skal tage stilling til, hvad det skal have af kon-

sekvenser for forskere, som kunne tænkes at bryde deres tavshedserklæring?

Kl. 13.55

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Hvis det var således, at vi havde en sag, som jeg havde håndteret, og som lå på Videnskabsministeriets område, ville jeg være klar med et svar til hr. Morten Bødskov. Men det er jo ikke tilfældet.

Jeg bliver nødt til at gentage, at jeg ikke kender den her aftale i detaljer, at det er en sag alene mellem PET og hr. Bent Jensen, og at PET har truffet afgørelse i sagen. Mere er jeg ikke i stand til at sige om det.

Formanden:

Så er det hr. Rasmus Prehn for et afsluttende spørgsmål.

Rasmus Prehn (S):

Det er jo svært at spørge om ret meget mere, for det står ret klart, at sagen er, at videnskabsministeren har undladt at svare på et meget klart spørgsmål om, hvorvidt han opfatter det som god videnskabetik, god forskningsskik, at man lækker de her oplysninger. Det har ministeren hele vejen igennem undladt at gøre.

Derfor kan jeg kun konkludere et, og det er, at det er regeringens opfattelse, at det er helt i orden, at man bruger sin rolle som skatteyderfinansieret forsker til simpelt hen at hænge navngivne personer ud, også selv om man har indgået aftale om, at de oplysninger, man bruger til det, skulle være fortrolige.

Er det virkelig sådan, at regeringen og videnskabsministeren har den politik, at man skal bruge skatteydernes penge til at lave propaganda og hænge folk ud frem for at lave forskning? For det må jo være konsekvensen, når man ikke ønsker at svare. Ellers forstår jeg slet ikke videnskabsministeren.

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Hr. Rasmus Prehn siger, at han efterhånden har svært ved at finde på noget at spørge om. Jeg må sige, at jeg efterhånden har svært ved at finde på noget nyt at svare, for det er jo det samme, der bliver spurgt om igen og igen. Tingene ændrer sig ikke, heller ikke i forhold til sidste gang, jeg fik et tilsvarende spørgsmål her i salen for nogle uger siden, og det ved hr. Rasmus Prehn også udmærket.